

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

CÒN DÂN CÒN NƯỚC

Năm 1945, sau khi nhân dân ta giành được độc lập theo kế hoạch giải giáp quân đội Nhật đầu hàng, quân đội Tưởng lốc nhốc vào nước ta, đứng chân ở nhiều tỉnh lỵ, từ vĩ tuyến 16 trở ra Bắc.

Bác Hồ và Chính phủ đã chỉ thị phải hợp tác với họ, tránh khiêu khích để sinh ra lộn xộn, xung đột.

Tuy chỉ thị đã ban hành, nhưng Bác "sợ" vẫn chưa chắc chắn, nên Bác đã triệu tập một số Chủ tịch tỉnh, thị xã ở Phú Thọ, Vĩnh Yên, Phúc Yên, Bắc Giang, Sơn Tây, Lạng Sơn, cả Hà Nội và Bắc Bộ phủ.

Các đại biểu được dịp báo cáo với Bác những hành vi ngang ngược, cướp của, tống tiền, dung túng cho bọn Việt cách, Việt quốc làm bậy, âm mưu lật đổ chính quyền, chiếm đóng một số nơi.

Bác nói:

- Họ nhân danh Đồng minh vào nước ta tước vũ khí quân đội Nhật. Nếu ta để xảy ra chuyện gì đó, họ sẽ lấy cớ làm khó dễ cho ta...

Đại biểu Vĩnh Yên thưa:

- Thưa Bác, ta thì muốn hữu nghị hợp tác nhưng họ lại muốn cướp đất của ta...

Bác giờ tay...

- Bác hiểu. Ta hữu nghị vì họ có 500 triệu dân, mà ta mới có 20 triệu, họ có 4 triệu quân lính mà ta mới đang xây dựng quân đội. Hữu nghị là hữu nghị như thế...

Không thấy ai phát biểu nữa, Bác nói:

- Các chú có thấy dân ta theo họ, đi với họ không? Nếu dân ta không đứng về phía họ, thì ta dù có tạm thời không giữ được một ít nơi, nhưng vẫn không mất nước. Vì còn Dân thì còn Nước. Dân là gốc của Nước. Các chú phải làm sao để Dân tin tưởng vào Chính phủ, nghe lời Chính phủ, tuân theo chỉ thị của Trung ương. Chú nào làm sai phải chịu kỷ luật... Chú nào có ý kiến gì không? - Bác dừng nói, chờ. Không thấy ai có ý kiến nữa, Bác tuyên bố giải tán hội nghị.

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)